

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht (Niemcy) w dniu 14 października 2015 r. – Freie und Hansestadt Hamburg/Jost Pinckernelle

(Sprawa C-535/15)

(2016/C 007/14)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesverwaltungsgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Freie und Hansestadt Hamburg

Strona pozwana: Jost Pinckernelle

Przy udziale: Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 5 rozporządzenia REACH⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że z zastrzeżeniem art. 6, 7, 21, 23 tego rozporządzenia z obszaru Unii można wywozić substancje tylko wtedy, gdy zostały zarejestrowane zgodnie z odpowiednimi przepisami tytułu II rozporządzenia REACH, jeżeli jest to wymagane?

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz.U. L 396 s. 1), zmienione rozporządzeniem Komisji (UE) 2015/830 z dnia 28 maja 2015 r. zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) (Dz.U. L 132, s. 8).

Skarga wniesiona w dniu 15 października 2015 r. – Komisja Europejska/Republika Grecka

(Sprawa C-540/15)

(2016/C 007/15)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: Maria Patakia, Muriel Heller i Klara Talabér-Ritz)

Strona pozwana: Republika Grecka

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie, że nie przyjmując przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych koniecznych do dostosowania się do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/27/UE⁽¹⁾ z dnia 25 października 2012 r. w sprawie efektywności energetycznej, zmiany dyrektyw 2009/125/WE i 2010/30/UE oraz uchylenia dyrektyw 2004/8/WE i 2006/32/WE, bądź w każdym razie nie powiadamiając Komisji o tych przepisach, Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na podstawie art. 28 ust. 1 tej dyrektywy;

- zobowiązanie Republiki Greckiej zgodnie z art. 260 ust. 3 TFUE do zapłaty dziennej okresowej kary pieniężnej w wysokości 29 145,60 EUR od momentu ogłoszenia wyroku Trybunału;
- obciążenie Republiki Greckiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

1. [Skarga odnosi się do] dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/27/UE z dnia 25 października 2012 r. w sprawie efektywności energetycznej, zmiany dyrektyw 2009/125/WE i 2010/30/UE oraz uchylecia dyrektyw 2004/8/WE i 2006/32/WE (zwanej dalej „dyrektywą”). Zgodnie z art. 1 dyrektywa ustanawia wspólną strukturę ramową dla środków służących wspieraniu efektywności energetycznej w Unii, aby zapewnić osiągnięcie głównego unijnego celu zakładającego zwiększenie efektywności energetycznej o 20 % do 2020 r., a także stworzyć warunki dla dalszego polepszania efektywności energetycznej po wspomnianej dacie docelowej. Dyrektywa ustanawia przepisy, których celem jest usunięcie barier na rynku energii oraz przewyżczenie nieprawidłowości w funkcjonowaniu rynku, które ograniczają efektywność dostaw i wykorzystywania energii, a także przewiduje ustalenie orientacyjnych krajowych celów w zakresie efektywności energetycznej na 2020 r.
2. Zgodnie z art. 28 dyrektywy 2012/27/UE państwa członkowskie są zobowiązane przyjąć przepisy krajowe niezbędne do wykonania tej dyrektywy do dnia 5 czerwca 2014 r., a w szczególności konkretnych obowiązków wymienionych w pewnych artykułach, do których odsyła art. 28, w określonych w nich terminach, oraz powiadomić Komisję o wydanych przez siebie przepisach. Takie powiadomienie stanowi nieodłączny element zobowiązania do przetransponowania dyrektywy Unii Europejskiej do prawa państw członkowskich, jak również obowiązku lojalnej współpracy, i okoliczność ta znajduje także potwierdzenie w art. 260 ust. 3 TFUE.
3. Na etapie poprzedzającym wniesienie skargi, o którym mowa w art. 258 akapit drugi TFUE, Komisja stwierdziła, że Republika Grecka nie przyjęła w terminach określonych w odpowiednich przepisach dyrektywy przepisów koniecznych do dostosowania się do dyrektywy 2012/27/UE ani nie uczyniła tego do chwili obecnej oraz że w każdym razie nie powiadomiła jej o takich przepisach. Komisja postanowiła wnieść skargę przeciwko Republice Greckiej do Trybunału w celu stwierdzenia tego uchybienia.
4. Ponadto zgodnie z art. 260 ust. 3 TFUE Komisja wnosi do Trybunału o nałożenie okresowej kary pieniężnej na Republikę Grecką. Obliczenie okresowej kary pieniężnej proponowanej przez Komisję nastąpiło zgodnie z kryteriami i warunkami określonymi przez Komisję w komunikacie z dnia 15 stycznia 2011 r. poświęconym tej kwestii.

⁽¹⁾ Dz.U. L 315 z 14.11.2012, s. 1.

Skarga wniesiona w dniu 16 października 2015 r. – Komisja Europejska/Republika Federalna Niemiec

(Sprawa C-546/15)

(2016/C 007/16)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: C. Hermes, M. Heller, E. Sanfrutos Cano, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Federalna Niemiec

Żądania strony skarżącej

Skarżąca wnosi o:

- stwierdzenie, że nie przyjmując przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/19/UE z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego ⁽¹⁾, a w każdym razie nie powiadamiając o nich Komisji, strona skarżąca uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 24 ust. 1 tej dyrektywy;